

21 Mill. Kr., altsaa maa Resten, Udgifterne til Udskrivningsvæsenet o. s. v., have udgjort mindst $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., naar han kunde komme op til 21 Mill. Nu for det sidste Aar udgjorde Militærudgifterne 17,29 Mill. Dertil maa nu regnes Udgifterne i Aar til Løjtnantslønningerne, og hvad dermed følger, altsaa $\frac{1}{2}$ Mill. Og saa komme disse Poster til Udskrivningsvæsen o. s. v., som ere stegne betydeligt i disse 10 Aar, saaledes at vi nu i hvert Fald komme op paa en Sum af 21 Mill. Kr., vi komme nu i dette Aar, tør jeg sige, aldeles bestemt i hvert Fald op paa ca. 21 Mill. Kr. som det nuværende Militærbudget, den nuværende Militærudgift, nøjagtig efter den Udregningsmaade, som Ministeren brugte i 1893. Den Gang sagde han overfor denne Sum: Vi maa betydeligt ned, de moderates Forslag om et Par Millioner er for lidt, de hjælpe ikke Næringslivet her i Landet. Nu staa vi paa en lignende Sum, og nu har Ministeren fornægtet alle disse Udtalelser, fornægtet hele sin Fortid.

Det fik endda være — nej det faar ikke være, thi det ville Vælgerne og Befolkningen bebrejde ham — naar han saa endda aabent og ærlig vilde vedkende sig det. Men nu bebrejder man ham foruden denne Fornægtelse af hans Fortid tillige udtrykkelig dette, at han ikke som ærlig Mand vil staa ved det. Han kan ikke forsvare sin forandrede Holdning fra før og til nu. Og det have for Resten ogsaa det ærede Medlem for Assens (Berntsen) og flere, der nu have haft Ordet, saa fuldstændig Ret i, at dette kan dog umulig gavne Forsvarssagen; og ærlig talt forstaa jeg ikke, at Højre med saa stor Begejstring kan følge dette Ministerium. For jeg kunde tænke mig — nej, det kan jeg egentlig ikke forstaa — men jeg kunde tænke mig, at Højre ærligt, aabent og oprigtigt sagde: Forsvarssagen er en god Sag, den er en Livssag for os, vi skulle have den løst, og derfor ville vi ærligt, aabent og loyalt gaa til vore Medborgere og søge en aaben, ærlig og loyal Forhandling, og lad os saa faa den; saa er der et vist Mindretal af Borgere, der vil sige: Vi maa have Militærudgifterne op og faa meget mere, medens det store Flertal rimeligvis vil sige: Vi maa have Nedsættelser, alvorlige Nedsættelser, saaledes som Venstre alle Dage har sagt, og saa føres der en aaben og ærlig Forhandling derom. Men noget saadant forhindrer Ministeriet ved sin nuværende Optræden; Ministeriet væver Forsvarssagen ind i et Net af Usandhed, af Selvmodsigelse og Hykleri, som i

Virkeligheden Højre heller ikke kan være tjent med, hvis de mene det ærligt med deres Sag. Og de Mænd, der, som nu det ærede Medlem for Assens, sige, at de ønske, at Forsvarssagen i en nær Fremtid i Kommissionen maa komme til en virkelig Udredning, til en fuldstændig Ordning, som Ministeren som Venstremand i tidligere Tider tog saa stærkt Standpunkt for, kunne heller ikke ønske, at vi ved disse Lapperier, ved disse mindre Reforme, stykkevis Omordninger, give os til at foregribe Kommissionens Arbejde, foregribe dette almindelige, endelige, aabne og loyale Opgør.

Maa jeg til Slutning kun gøre en Bemærkning, der hænger sammen med disse Betragtninger, til det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen). Han sagde i Gaar, at hvis han troede, at Forsvarskommissionen i en nær Fremtid vilde afgive Betænkning, vilde han gaa mod dette Forslag, men da han nu har faaet den Overbevisning, at Forsvarskommissionen er en permanent Diskussionsklub — det var ham, der brugte dette Udtryk —, at der altsaa aldrig vil komme noget ud af den, ikke en Gang en Forbrydelse, saadan som den højtærede Formand mente . . .

Formanden: Det var et meget uheldigt Udtryk, det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds brugte i Gaar, og jeg haaber ikke, det ærede Medlem gentager det.

Borgbjerg: Saa skal jeg heller ikke gentage det, men kun gøre opmærksom paa den Tanke, der ligger bagved dette noget uheldige Udtryk af det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen), og sige, at jeg synes, at det er et fuldkomment galt Ræsonnement. Men hvis han beklager, at Forsvarskommissionen ikke er naaet til en Afslutning, at Forsvarssagen forsumper, ødelægges ved at trækkes i Langdrag, maa han netop ikke være med til noget som helst, der kan bidrage til, at Forsvarskommissionen fristes til at sidde længere. Og det er netop Sagen: Hver stykkevis Reform eller, hvad man nu vil kalde det, stykkevis Omordning giver Forsvarskommissionen lidt mere Frist, lidt mere Pusterum, lidt mere Tid til at trække Sagen i Langdrag.

I den Henseende følger den nuværende Forsvarsminister ganske sin Forgænger Krigsminister Madsen paa et Punkt, hvor jeg for øvrigt tror, at Krigsminister Madsen begik en meget stor Fejl. Jeg